

de smaa og lade de store slippe, man vilde lovgive specielt om Priser, men ikke om Truste og Storkarteller. Man vilde med andre Ord lade slige Udskejelser have frit Løb indenfor Storindustrien, naar man blot kan komme Haandværket og Omsætningen i Detail til Livs. Det ærede Medlem Hr. Rode har i denne Forbindelse talt om Tendensen i Regeringens Stilling. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der overhovedet ikke er nogen Tendens ud over dette at arbejde for, at man paa fuldkommen ligelig Vis kan komme saadanne kapitalistiske Udskejelser til Livs, hvor de findes. Derimod er Tendensen i den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Rode har søgt at udlægge Regeringens Stilling ved denne Lejlighed som ved saa mange tidligere, tydelig nok. Det, der er Hensigten, er at søge tilvejebragt en Lovgivning mod alle Forsøg saavel indenfor Industrien som Haandværket og Omsætningen og ogsaa paa Arbejdernes Omraade paa gennem Trustdannelser og Karteller at tilvejebringe faktiske Monopoler og derigennem hindre Konkurrencen og opskrive Priserne over det rimelige, derved, at man erklærer slige Aftaler og slige Sæmmenslutninger retlig ugyldige. Det er ikke Regeringens Hensigt at kravle over Gærden noget Sted, men ganske simpelt Hensigten at bringe den Slags kapitalistiske Gærder til Fald i det Omfang, det er muligt. Men jeg tillod mig at pege paa, da jeg havde Ordet, at vi her stod overfor en særlig vanskelig Opgave, en Opgave, hvis Vanskelighed man har haft Lejlighed til at erfare i andre Lande, hvor man fra gammel Dato har en saadan Lovgivning og stadig har maattet ændre paa den, fordi det har vist sig muligt, hver Gang man har faaet en Lovgivning udformet, at slippe udenom den. Og saa har jeg i den Forbindelse sagt, at det for Tiden, *for Tiden*, neppe er af samme Betydning at faa en saadan Lovgivning tilvejebragt for Storindustriens Vedkommende som i mindre Bedrifter og indenfor Omsætningen og Detailhandelen. Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen ofrede en Masse Ord paa hele dette Spørgsmaal, men jeg maa rigtig nok sige, at skønt jeg meget omhyggeligt og gentagende har gennemlæst hans Tale, kan jeg ikke finde nogen som helst Argumentation i de mange Spalter, men derimod, som sagt, en Masse lidet betydende Ord.

Det ærede Medlem indrømmer, at Storindustrien for Øjeblikket neppe savner Konkurrence, men det ærede Medlem siger saa i samme Andedræt, at han savner netop overfor denne Side af Erhvervslivet et Lov-

forslag mod Truste, Karteller og Prisaftaler, som gør det muligt at udnytte Befolkningen. Men hvor der er en faktisk fri Konkurrence, der har Kartellet, der har Trusten jo ingen Magt, og derfor er det ærede Medlems Stilling efter min Mening fuldkommen inkonsekvent. Det ærede Medlem var jo blevet særlig opskræmt ved min Omtale af Detailhandelens Priser i København og forsøgte paa forskellig Maade at afkræfte mine Udtalelser om disse Priser og deres Urimelighed for flere Varesorters Vedkommende i Forhold til det, som fra Urtekræmmerforeningen er opgivet som en rimelig og fair Avance. Men al denne Tale om, hvad der gaar til Spilde i Detailforretningerne, hvad der tabes ved en Omsætning af forskellige Varer, paa hvilke Avancen er forholdsvis meget ringe, saa ringe, at den ikke kan dække disse Varers Andel i de almindelige Omkostninger — ja, alt det betyder jo overhovedet intet, naar det erindres, at det hele af mig tilvejebragte Materiale har været stillet til Priskontrolkomiteens Disposition, denne Komité har faaet opgivet, hvor Indkøbene har fundet Sted, Københavns Urtekræmmerforening har faaet al Viden, som den overhovedet kunde ønske, og den har ogsaa meddelt, at den har henvendt sig til vedkommende, som har lovet at rette paa de urimelige Priser, man havde taget for disse Varer. Man har ikke indskrænket sig til, som det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen her har forsøgt at gøre, at forklare, at naar man tjente for lidt paa et Frimærke, maatte man tage en urimelig Avance f. Eks. paa Standard Hvedemel, eller at naar visse Varer kunde fordærvs, maatte man søge Erstatning ved en særlig vældig Avance paa andre Varer. Nej, man har ganske simpelt indrømmet, at det, man har taget, var for meget, var urimeligt, og man har lovet at rette paa det, og da jeg sidste Gang havde ladet foretage Indkøb, den 30. August, og det blev bekendt ad forskellige Veje, at Sagen nu vilde blive fremdraget offentligt, saa sendte Urtekræmmerforeningens Ledelse ikke nogle Talemaader ud til sine Medlemmer som dem, det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen her har staaet og fremsat, nej, man sendte Bud til Medlemmerne — og Ordlyden deraf staar til det ærede Medlems Disposition —, at nu var der Fare paa Færde, nu skulde man rette sig efter de Henstillinger, man havde faaet, nu skulde man lade Priserne falde, for ellers kunde det være, at der kom slemme Konsekvenser. Jeg tror, at det ærede Medlem havde gjort Detailhandlerstanden en større